

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně Mgr. Petry Weissové a soudců JUDr. Jiřího Pally a Mgr. Aleše Roztočila v právní věci žalobce: **Mgr. Václav Voříšek**, se sídlem Pod Kaštany 245/10, Praha, proti žalovanému: **Krajský úřad Olomouckého kraje**, se sídlem Jeremenkova 40a, Olomouc, o návrhu žalobce na povolení obnovy řízení o žalobě na ochranu před nezákonným zásahem žalovaného spočívajícím v poskytnutí informace vedeném u Krajského soudu v Ostravě – pobočka v Olomouci pod sp. zn. 65 A 73/2024,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e o d m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalobce se žalobou u Krajského soudu v Ostravě – pobočka v Olomouci (dále jen „krajský soud“) domáhal ochrany před nezákonným zásahem žalovaného. Tento nezákonný zásah měl spočívat v tom, že žalovaný bez uvědomění žalobce jako dotčené osoby podle § 4 odst. 3 podle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, o záměru poskytnout informaci a bez umožnění se k věci vyjádřit podle § 4 odst. 4 téhož zákona sdělil spolku Anděl na cestě, z. s. na základě jeho žádosti ze dne 7. 6. 2024, přípisem ze dne 14. 6. 2024, č. j. KUOK 69174/2024, informaci týkající se soudního řízení žalobce M. P. zastoupeného v něm nyní žalobcem jako jeho právním zástupcem o tom, že „*soudem uložená povinnost zaplatit žalobci náhradu nákladů soudního řízení byla splněna. Peníze byly z bankovního účtu Olomouckého kraje odeslány dne 7. 3. 2019.*“

[2] Krajský soud usnesením ze dne 25. 9. 2024, č. j. 65 A 73/2024-10 (dále jen „první usnesení“), žalobu odmítl podle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. Kasační stížnosti žalobce proti prvnímu usnesení byla zamítnuta rozsudkem Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 4. 2025, č. j. 4 As 207/2024-170.

[3] Žalobce následně podal návrh na obnovu řízení o žalobě na ochranu před nezákonným zásahem vedené u krajského soudu pod sp. zn. 65 A 73/2024. Tento návrh krajský soud v záhlaví uvedeném usnesením (dále jen „napadené usnesení“) odmítl jako nepřipustný podle § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s.

[4] Žalobce (dále jen „stěžovatel“) nyní proti napadenému usnesení brojí kasační stížností.

[5] Nejvyšší správní soud nicméně dospěl po posouzení splnění zákonných náležitostí kasační stížnosti k závěru, že byla podána opožděně.

[6] Podle § 106 odst. 2 s. ř. s., *kasační stížnost musí být podána do dvou týdnů po doručení rozhodnutí. [...] Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.* Podle § 106 odst. 4 s. ř. s., *kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu; lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u soudu, který napadené rozhodnutí vydal.* Podle § 40 odst. 4 s. ř. s., *lhůta je zachována, bylo-li podání v poslední den lhůty předáno soudu nebo jemu zasláno prostřednictvím držitele poštovní licence, popřípadě zvláštní poštovní licence anebo předáno orgánu, který má povinnost je doručit, nestanoví-li tento zákon jinak.* Konečně podle § 120 téhož zákona, *není-li v ustanoveních dílů 1 a 2 stanoveno jinak, užijí se přiměřeně ustanovení části třetí hlavy I.*

[7] Nejvyšší správní soud ze spisu krajského soudu (konkrétně z doručky na č. l. 41) ověřil, že napadené usnesení bylo stěžovateli doručeno dne 30. 7. 2025 do jeho datové schránky. Dnem, kdy nastala skutečnost určující počátek lhůty pro podání kasační stížnosti podle § 40 odst. 1 s. ř. s., byla tedy středa 30. 7. 2025. Konec dvoutýdenní lhůty pro podání kasační stížnosti pak podle § 40 odst. 2 s. ř. s. připadl na den, který se svým pojmenováním shodoval se dnem určujícím počátek běhu lhůty, tedy na středu 13. 8. 2025. Tento den byl posledním dnem lhůty pro včasné podání kasační stížnosti. Nejpozději tohoto dne tudíž měla být kasační stížnost podána u soudu, nebo alespoň předána k poštovní přepravě ve smyslu § 40 odst. 4 s. ř. s. Kasační stížnost však byla doručena prostřednictvím e-mailu (podepsaného zaručeným elektronickým podpisem žalobce) až dne 14. 8. 2025 (viz č. l. 2 spisu Nejvyššího správního soudu), tedy opožděně. Pozdní podání kasační stížnosti přitom nelze nikterak zhojit, neboť zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti není možné prominout (§ 106 odst. 2 *in fine* s. ř. s.).

[8] Podle § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s., *nestanoví-li tento zákon jinak, soud usnesením odmítne návrh, jestliže návrh byl podán předčasně nebo opožděně.* Soudní řád správní nestanovuje jiný důsledek opožděnosti kasační stížnosti nežli právě její odmítnutí. Nejvyšší správní soud proto opožděně podanou kasační stížnost stěžovatele podle § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s. ve spojení s § 120 téhož zákona odmítl.

[9] Z tohoto důvodu se Nejvyšší správní soud již nezabýval žádostí stěžovatele o osvobození od soudních poplatků, kterou učinil podáním ze dne 8. 9. 2015. Nejvyšší správní soud současně dodává, že nepřehlédl, že stěžovatel předmět shora zmíněného e-mailu ze dne 14. 8. 2025 označil jako „*kasační stížnost a žádost o prominutí lhůty*“, žádná tvrzení stran prominutí lhůty v něm (ale ani v pozdějším podání ze dne 8. 9. 2015) neuplatnil. Jelikož v souladu s výše citovaným § 106 odst. 2 s. ř. s. zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout, Nejvyšší správní soud se touto „žádostí“ o prominutí lhůty více nezabýval.

pokračování

[10] Pro úplnost Nejvyšší správní soud dodává, že v podání ze dne 8. 9. 2025 stěžovatel žádal i o doložení skutečností, na základě nichž byla věc přidělena k rozhodnutí právě 4. senátu Nejvyššího správního soudu. Poučení o složení senátu, kterému byla stěžovatelova věc přidělena k projednání a rozhodnutí, bylo stěžovateli doručeno dne 25. 8. 2025. V něm byla stanovena propadná lhůta 1 týdne k vyjádření se k podjatosti mj. členů 4. senátu tohoto soudu. Stěžovatel však uvedený požadavek na doložení skutečností, pro které má o jeho kasační stížnosti rozhodovat právě 4. senát tohoto soudu, které by bylo možno potenciálně považovat za blíže neodvodněnou námitku podjatosti, učinil opožděně. Propadná lhůta jednoho týdne totiž uplynula dne 1. 9. 2025. I pokud by se tedy mělo skutečně jednat o námitku podjatosti soudců, s ohledem na její opožděnost k ní nelze ve smyslu § 8 odst. 5 s. ř. s. přihlížet.

[11] O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti Nejvyšší správní soud rozhodl v souladu s § 60 odst. 3 věty první s. ř. s. ve spojení s § 120 téhož zákona tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 16. září 2025

Mgr. Petra Weissová
předsedkyně senátu